Διατὶ ἠρνήθη ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΒΟΜΒΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ

Δὲν εἶναι ὥριμος πολιτικῶς. Διαπράττει «χονδροειδῆ σφάλματα σεκταρισμοῦ καὶ ἀλαζονικοῦ πρωτογονισμοῦ»

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΠΑΛΜΙΡΟ ΤΟΛΙΑΤΙ
Ἀρχηγοῦ τοῦ Κ.Κ. τῆς Ἰταλίας

ΡΩΜΗ. (Ἰδ. Ὑπ.). — Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ. Ἰταλίας, κ. Παλμίρο Τολιάτι, ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων ἐκπροσώπων τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, δημοσιεύει εἰς τὸ περιοδικὸν «Ρινασιτὰ» ἄρθρον ἐπὶ τῆς Κινεζοσοβιετικῆς ρήξεως.

Ὁ κ. Τολιάτι ἐξετάζει ἰδιαιτέρως τὴν ἄρνησιν τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως ν' ἀποκαλύψη εἰς τὴν Κινεζικὴν κομμουνιστικὴν ἡγεσίαν, τὰ μυστικὰ τῆς ἀτομικῆς βόμβας, καὶ νὰ τὴν βοηθήση νὰ καταστῇ ἀτομικὴ δύναμις.

Ὁ κ. Τολιάτι γράφει:

«Παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τῶν δοκιμῶν, ἡ ἐπιτευχθεῖσα διὰ τῆς συμφωνίας δὲν εἶναι πλήρης, ὑπῆρξεν αὕτη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὸ βασικὸν αἴτημα μιᾶς μαχητικῆς μαζικῆς κινήσεως. Τὸ περιεχόμενόν της δὲν ἦτο ἁπλῶς ὑμανιστικόν, ἀλλὰ καὶ ἀνταπεκρίνατο εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς του. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἀπαγόρευσις ὑπῆρξεν οὐσιαστικὴ κατάκτησις, διότι θέτει τέρμα εἰς τὴν μόλυνσιν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ὕδατος, ἡ ὁποία ἦτο, ὅπως μετὰ βεβαιότητος μερικοὶ ἰσχυρίζονται, αἰτία πολλῶν ἀσθενειῶν».

Ἀπαντῶν εἰς τὸ ἐρώτημα διατὶ οἱ Κινέζοι ἡγέται ἐξεφράσθησαν κατὰ τῆς συμβάσεως καὶ ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ χαρακτηρίζουν ὡς προδοσίαν τὴν συμφωνίαν τῶν σοσιαλιστικῶν κυβερνήσεων νὰ ὑπογράψουν τὸ σύμφωνον, ὁ Τολιάτι γράφει:

«Ἡ στάσις αὕτη τῶν Κινέζων ἀποτελεῖ σοβαρὸν πολιτικὸν σφάλμα ἀπορρέον ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν ἐσφαλμένων θέσεων, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσε τελευταίως ἡ Κινεζικὴ ἡγεσία.

Ἐκπλήττει ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ οἴησις καὶ ἡ δογματικὴ ἀπόρριψις τῆς περιωρισμένης καὶ μερικῆς αὐτῆς κατακτήσεως, ἡ ὁποία ἀντιπαρατίθεται σχηματικῶς πρὸς τὸν τελικὸν σκοπόν, παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἐπίτευξις τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ εἶναι ἀκόμη μακράν. Ἡ γενικὴ ἀπαγόρευσις καὶ ἡ ἐξαφάνισις τοῦ ἀτομικοῦ ὅπλου εἶναι προβλήματα ποὺ εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ δύνανται νὰ ἐπιλυθοῦν μόνον κατόπιν παρατεταμένου νέου ἀγῶνος κατὰ τῶν ἱμπεριαλιστικῶν ἡγετικῶν κύκλων καὶ ἰδίως κατὰ τῆς ἐξτρεμιστικῆς αὐτῶν πτέρυγος — ἑνὸς ἀγῶνος, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει εὐφυῶς καὶ ἀποφασιστικῶς νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὸ κῦρος, ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ διπλωματία τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν, ὡς καὶ ἡ ἐργατικὴ καὶ δημοκρατικὴ κίνησις ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ ὕπαρξις ἐν τούτοις καὶ ἡ συνειδητοποίησις τοῦ τελικοῦ σκοποῦ δὲν καθιστοῦν τὴν μερικὴν κατάκτησιν ἐστερημένην νοήματος, παραπλανητικὴν ἢ καὶ ἐγκληματικὴν ἀκόμη, ὅπως ἰσχυρίζονται εἰς τὸ Πεκῖνον.

Λαμβάνει χώραν, εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, μία ἐπανάληψις τῶν πλέον χονδροειδῶν σφαλμάτων σεκταριστικοῦ καὶ ἀλαζονικοῦ πρωτογονισμοῦ ἀπὸ τὴν ὁποίαν τόσον ὑπέφερεν ἀρχικῶς ἡ ἐργατικὴ κίνησις. Ὑπῆρχε τότε ἡ τάσις νὰ θεωρῆται περιττὸς καὶ ἐπιζήμιος μαλίστα, ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἄνοδον τῶν ἡμερομισθίων, διότι θὰ ἠδύνατο οὗτος νὰ συμφιλιώσῃ τοὺς ἐργαζομένους μὲ τὸν καπιταλισμὸν καὶ νὰ τοὺς κάνῃ νὰ λησμονήσουν τὴν ἐπαναστατικὴν των ἀποστολήν. Ὁ κοινὸς νοῦς τῶν ἐργαζομένων καὶ ἡ ὀρθὴ μαρξιστικὴ διδασκαλία ἔθεσαν ἀπὸ τινος τέρμα εἰς τὴν πλάνην αὐτήν, ἰδοὺ ὅμως τώρα ὅτι οἱ Κινέζοι ἡγέται ἐμπίπτουν πλήρως εἰς αὐτήν.

Ἀντιπαραθέτουν πρὸς τὴν συμφωνίαν τῆς Μόσχας τὴν πρότασιν συγκλήσεως — διασκέψεως διὰ τὴν πλήρη ἀπαγόρευσιν τοῦ ἀτομικοῦ ὅπλου Ἀλλὰ παρομοία διάσκεψις διεξάγεται ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Γενεύην χωρὶς νὰ ὁδηγήσῃ μέχρι τοῦδε εἰς ἀποτελέσματα».

Οἱ Κινέζοι καὶ ἡ συμφωνία Μόσχας

Καὶ ἐν συνεχείᾳ:

«Οἱ Κινέζοι ἡγέται θέτουν καὶ ἕν ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖον ἴσως νὰ εἶναι πραγματικὸν αἴτιον τῆς ἀντιθέσεώς των πρὸς τὴν συμφωνίαν τῆς Μόσχας.

Ἡ συμφωνία αὕτη, ἰσχυρίζονται ὑποχρεώνει τοὺς μετέχοντας εἰς αὐτὴν νὰ μὴ χορηγοῦν εἰς ἄλλας χώρας πρώτας ὕλας καὶ νὰ μὴ δίδουν τεχνικὰς συμβουλὰς διὰ τὴν διενέργειαν δοκιμῶν. Συνεπῶς αἱ σοσιαλιστικαὶ χῶραι, ἐξαιρουμένης τῆς ΕΣΣΔ, δὲν θὰ ἔχουν ποτὲ εἰς τὴν διάθεσίν των τὸ φοβερὸν αὐτὸ ὅπλον, ἐνῶ κατέχει τὸ ὅπλον καὶ εἰς ἐπαρκῆ ποσότητα ὁ θανάσιμος ἐχθρός των — ὁ ἀμερικανικὸς ἱμπεριαλισμός. Εἰς τὴν παρατήρησιν αὐτὴν προστίθενται τώρα αἱ πληροφορίαι ὅτι ἀπὸ τοῦ 1959 οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται ἠρνήθησαν νὰ θέσουν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κινεζικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας δεῖγμα τῆς βόμβας μὲ ὁδηγίας ἐπὶ τῆς κατασκευῆς της καὶ τῆς χρησιμοποιήσεώς της.

Ἡ ἀνακοίνωσις αὐτὴ θίγει προβλήματα συναφῆ μὲ τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν Κρατῶν, ἐξερχόμενα τῶν ὁρίων τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν καὶ τῆς ἁρμοδιότητός μας. Δὲν εὑρίσκεται ὅμως ἔξω τῶν ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητός μας ἡ γενικὴ κρίσις περὶ τοῦ ἀτομικοῦ ὅπλου τῶν σοσιαλιστικῶν κρατῶν εἰς τὴν σημερινὴν φάσιν τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ δι' αὐτὰς ἀκόμη τὰς ΗΠΑ, παρὰ τὴν ἐξαιρετικὴν καὶ οἰκονομικήν των ἰσχύν, ἡ παραγωγὴ τοῦ ἀτομικοῦ καὶ πυρηνικοῦ ὅπλου εἶναι ἐξαιρετικὰ μεγάλο βάρος καὶ ὡρισμένον τμῆμα τῆς ἀμερικανικῆς κοινωνίας ἀρχίζει νὰ εὑρίσκῃ ὅτι θὰ ἦτο καλὸν ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ αὐτό.

Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐδέησε νὰ καταβάλῃ τεραστίας προσπαθείας διὰ νὰ φθάσῃ καὶ ξεπεράσῃ τὰς ΗΠΑ εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Τὸ πρῶτον σοσιαλιστικὸν κράτος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πράξῃ ἄλλως, διότι ἀπὸ αὐτὸ ἐξηρτᾶτο ἡ ὕπαρξίς του. Ἀλλὰ ἡ προσπάθεια ἐστοίχισε μεγάλας θυσίας καὶ αὐτοθυσίαν».

Δὲν πρέπει ἡ Κίνα νὰ ἔχῃ ἀτομοβόμβα

Ἐρωτᾶ ὁ κ. Τολιάτι:

«Θὰ ἦτο ὅμως ὀρθὸν καὶ δυνατὸν νὰ καταβάλουν καὶ τὰ ἄλλα σοσιαλιστικὰ κράτη τὰς προσπαθείας αὐτάς, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὸ κράτη ἀντιμετωπίζουν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀντιμετωπίζουν ἀκόμη, ἐν μέρει, σοβαρὰ προβλήματα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν καὶ τὸ διοικητικὸν ἐπίπεδον;

Μήπως θὰ ἦτο λογικὸν ἢ δίκαιον νὰ καταβάλλωνται ὑπερμετροι προσπάθειαι διὰ τὴν παραγωγὴν ἀτομικοῦ ὅπλου εἰς μίαν χώραν ὅπως ἡ Κινεζικὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία, ὅπου ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις καὶ αἱ συνθῆκαι διαβιώσεως τῶν μαζῶν, πολὺ ἀπέχουν, ὅπως γνωρίζομεν, ἀπὸ τὴν εὐημερίαν;

Ἡ ἀπάντησίς μας εἶναι σαφής. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι ὅλης τῆς κομμουνιστικῆς καὶ ἐργατικῆς κινήσεως νὰ δεχθῇ τὴν πρόκλησιν εἰς τὸν ἀτομικὸν ἀνταγωνισμὸν μὲ ὅλας τὰς ἀπορρεούσας ἀπὸ αὐτὸν βαρείας καὶ ἀρνητικὰς συνεπείας Θὰ ἔπρεπε ὅμως αἱ προσπάθειαι καὶ αἱ θυσίαι της νὰ ἀπαλλάξουν τὰς ἄλλας σοσιαλιστικὰς χώρας, καὶ πρωτίστως τὴν Λαϊκὴν Κίναν ἀπὸ τὴν λύσιν αὐτοῦ τοῦ προβλήματος Αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς τομεῖς ὅπου καθίσταται σαφὲς ὅτι ἡ νίκη τοῦ σοσιαλισμοῦ εἰς τὴν Σ. Ε., ἡ μεγαλειώδης οἰκονομική της ἀνάπτυξις καὶ ἡ παγκόσμιος ἰσχύς της εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα στηρίγματα τῆς προόδου καὶ τῆς ἐνισχύσεως ὅλων τῶν κρατῶν, ὅπου ἡ ἐξουσία ἐπέρασεν εἰς τὰ χέρια τῶν ἐργαζομένων τάξεων».

«Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐπιχειρηματολογία μας εἶναι ὀρθὴ μόνον ἐφ' ὅσον τὸ θέμα τῆς παραγωγῆς καὶ κατοχῆς ἀτομικῶν βομβῶν δὲν τίθεται ὡς ζήτημα ἐθνικοῦ γοήτρου. Ἀλλὰ αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ στάσις τοῦ Ντὲ Γκώλ».

«Μέχρι τοῦδε τὰ ἄλλα κράτη ἐδέχοντο τὴν κατάστασιν αὐτήν — μίαν κατάστασιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν πηγάζει ὁ εἰδικὸς χαρακτὴρ τῶν διεθνῶν σχέσεων, δὲν εἶναι δὲ δυσμενὴς ἡ κατάστασις αὐτὴ διὰ τὸν σοσιαλισμὸν καὶ τὰς σοσιαλιστικὰς χώρας, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτῶν ἡ ἀπαιτουμένη ἀλληλεγγύη καὶ συνεργασία».

«Γελοία ἐπιπολαιότης» τῶν Κινέζων ἡγετῶν

«Δύναται ἓν σοσιαλιστικὸν κράτος τὸ ὁποῖον προβάλλει τὴν ἀξίωσιν νὰ ἔχῃ ἴδιον ἀτομικὸν ὅπλον νὰ ἀναλάβῃ τὴν βαρεῖαν εὐθύνην διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς ὑφισταμένης σήμερον καταστάσεως καὶ διὰ τὴν ἔναρξιν νέου ἀσυγκρατήτου ἀνταγωνισμοῦ τοῦ ἀτομικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι δυνατὸν νὰ ὁδηγήσῃ εἰς πόλεμον;

Συνεπῶς, ἐὰν εἶναι ὀρθὸ ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἠρνήθη τὸ 1959 νὰ δημιουργήσῃ τὰς συνθήκας τοῦ Κινεζικοῦ ἀτομικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἔχομεν τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἔπραξεν ὀρθῶς καὶ ὅτι προσέφερε διὰ τῆς ἀρνήσεώς της ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης, τῆς χαλαρώσεως τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον ἀγωνιζόμεθα καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαρτῶνται αἱ τύχαι τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀνεύθυνος, ἀκόμη δὲ καὶ γελοία ἐπιπολαιότης μὲ τὴν ὁποίαν οἱ Κινέζοι ἡγέται φθάνουν μέχρι τοῦ σημείου νὰ κατηγοροῦν τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ὅτι ἐπιδιώκει νὰ ἔλθῃ εἰς συμφωνίαν μὲ τὰς ΗΠΑ, νὰ... διαλύσῃ τὴν Γερμανικὴν Δημοκρατικὴν Πολιτείαν καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς τὸν ἀτομικὸν ἐξοπλισμὸν τῆς Γερμανίας τῆς Βόννης, δὲν μεταβάλλουν τὴν γνώμην μας, ἀλλὰ ἐνισχύουν, ἀντιθέτως, τὰς ἀπόψεις μας.

Τὴν φορὰν αὐτὴν ἔχουν ξεπερασθῆ ὅλα τὰ ὅρια τῆς πολεμικῆς».

Ὁ Κροῦστσεφ ἦταν πολὺ εὐδιάθετος καὶ ἠστεῖζετο μὲ τὸν Ἄγγλον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν λόρδον Χιούμ, κατὰ τὴν δεξίωσιν ποὺ ἔγινε εἰς τὸ Κρεμλῖνον μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμφωνίας διὰ τὴν μερικὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἀτομικῶν δοκιμῶν

ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΑΡΙΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ἄρθρον τοῦ ἱστορικοῦ συγγραφέως **ΜΠΕΡΝΑΡΝΤ ΝΤΕΒΟΤΟ**

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ τετραμηνιαῖον περιοδικὸν τοῦ Παγκοσμίου Στάνφορντ ΣΤΑΝΦΟΡΝΤ ΤΟΥΝΤΕΗ — ἔκδοσις θέρους 1963. Ὁ συγγραφεὺς Μπέρναρτ Ντεβότο (1897—1955) ὑπῆρξε ἐκδότης, δοκιμιογράφος καὶ ἱμυθιστοριογράφος, καθηγητής, στορικός. Ἡ τριλογία του «Τὸ ἔτος τῶν Ἀποφάσεων», «1846» καὶ «Κατὰ μῆκος τοῦ μεγάλου Μισσοῦρι» ἐκέρδισε βραβεῖον Πούλιτζερ. Εἰς διάλεξίν του πρὸς ξένους σπουδαστὰς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Κολούμπια, ἀνέπτυξε τὰ κύρια συστατικὰ τῆς δημιουργίας τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἔθνους καὶ τὸ παρὸν ἄρθρον βασίζεται εἰς τὴν διάλεξιν αὐτήν:

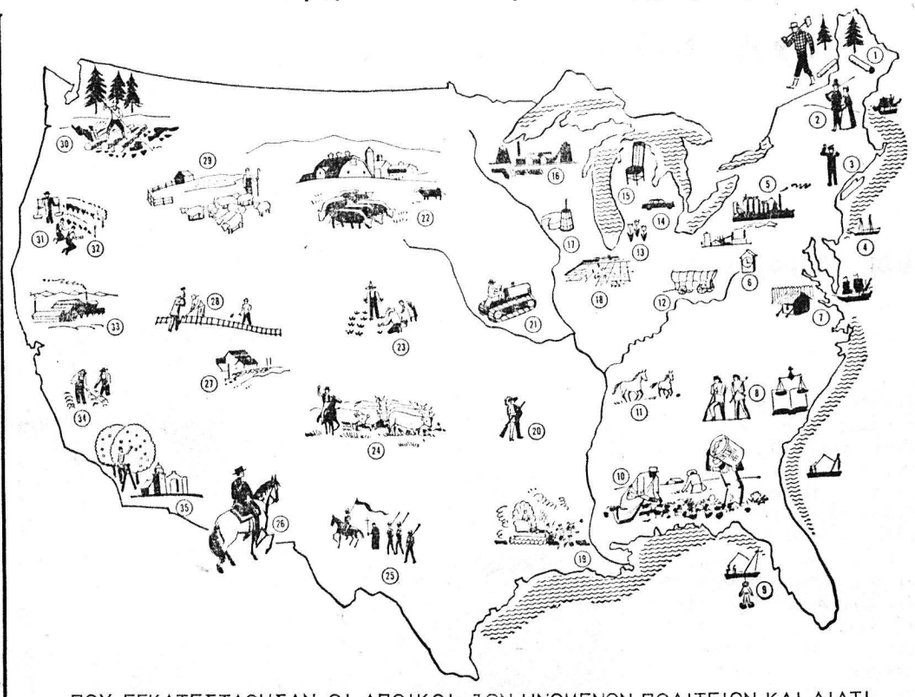

ΠΟΥ ΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗΣΑΝ ΟΙ ΑΠΟΙΚΟΙ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΙ

1. Καναδοί — Ξυλεία, 2. Ἄγγλοι, 3. Ἰρλανδοί — Πολιτική, 4. Πορτογάλοι — Ἀλιεία, 5. Πολωνοί, Σλάβοι — Χαλυβουργία, 6. Ἐλβετοί — Ὡρολογοποιΐα, 7. Ἄγγλοι — Τζαίημς Τάουν, Πρώτη ἀποικία, 8. Βρεταννοί — Σκαπανεῖς, Κυβέρνησις, 9. Ἕλληνες — Σπογγαλιεία, 10. Νέγροι — Βαμβακοφυτεία, 11. Βρεταννοί — Ἱπποτροφία, 12. Γερμανοί — Ἄμαξαι, 13. Ὁλλανδοί — Ἀνθοκομία, 14. Σλάβοι — αὐτοκίνητα, 15. Δανοί — Ἐπιπλοποιΐα, 16. Φινλανδοί Μεταλλουργία, 17. Γερμανοί, Πολωνοί, Σκανδιναυοί — Γεωργία καὶ Γαλακτοτροφία, 18. Ἰταλοί, Σλάβοι — σφαγεία, 19. Γάλλοι — καρναβάλια, 20. Γάλλοι — γουνεμπόριον, 21. Τσέχοι, Γερμανοί, Σουηδοί — Γεωργία, 22. Σκαν δινυοί — Γεωργία, γαλακτοτροφία, 23. Μεξικανοί, Ρῶσσοι — καλλιέργεια τεύτλων, 24. Βρεταννοί, Μεξικανοί, βοσκαὶ διὰ τροφὴν βοοειδῶν, 25. Πρῶτοι Ἱσπανοί — Ἐξερευνήσεις, 26. Ἱσπανικαὶ ἱεραποστολαί, 27. Βρεταννοί — Μεταλλεῖα ἀργύρου, 28. Κινέζοι, Ἰρλανδοί — σιδηροδρομικὰ δίκτυα, 29. Ἄγγλοι, Μεξικανοί, Ἱσπανοί — βοσκαὶ προβάτων, 30. Φινλανδοί — Ὑλοτομία, 31. Ἀρμένιοι — καλλιέργεια σταφυλιῶν, Ἰταλοί, Πορτογάλοι, Ἱσπανοί — τὸ αὐτό, 32 Ἄγγλοι, Σκῶτοι — Χρυσωρυχία, 34. Ἰάπωνες — κηπουρική, 35. Ἕλληνες, Ἰταλοί, Πορτογάλοι, Ἱσπανοί, Ἐλβετοί — Φρουτοκαλλιέργεια

Οἱ ΠΡΩΤΟΙ ἄποικοι τῆς Ἀμερικῆς τὴν ὠνόμασαν Νέον Κόσμον. Ἂς ἴδωμεν τὴν σημασίαν τοῦ ὁρισμοῦ. Αἱ ἀναγκαι ἐπιβιώσεως ἐπέβαλλον μίαν συνεχῆ ἀλλαγὴν τοῦ τρόπου ζωῆς τῶν ἄλλοτε κατοίκων τῆς «γηραιᾶς ἠπείρου». Ἕνας στίχος τοῦ ποιητοῦ Ἄρτσιμπαλντ Μὰκ Λῆς λέγει «κάτω ἀπὸ τὸ καλαμπόκι ὑπάρχει μιὰ σκληρὴ γῆ, κύριε, ποὺ ἄλλαξε σὲ πολλοὺς τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου τους» καὶ ἕνας ἄλλος ὁ Στῆβεν Βίνσεντ Μπένετ λέγει «καὶ τρώγανε τοὺς κίτρινους σπόρους τοῦ καλαμποκιοῦ τοὺς ψημμένους στὸν ἥλιο καὶ εἴτε τὸ ἤξεραν εἴτε ὄχι, ποτέ τους δὲν θὰ ξαναγίνουν πιὰ Ἄγγλοι».

Ὄχι δὲν θὰ γίνουν πλέον οὔτε Ἄγγλοι, οὔτε Γάλλοι, οὔτε Ἰταλοί. Ἐφόσον ἐγκατεστάθησαν μονίμως ἦτο ἀναπόφευκτος ἡ δημιουργία ἑνὸς νέου λαοῦ. Ἔπρεπε νὰ ἀπομακρύνωνται ὁλοὲν καὶ περισσότερον ἀπὸ τὸ σχῆμα καὶ τὰς προσδοκίας μιᾶς ζωῆς τὴν ὁποίαν ἔζων ἐρχόμενοι ἐδῶ, ἀπὸ τὰ ἴχνη καὶ τὸν μεταβολισμὸν τῆς σκέψεώς των, ἀπὸ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά των, ἀπὸ τὰ κίνητρά των καὶ τὴν πίστιν των.

Ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ ἦτο ἡ πλουσιωτέρα ὅλων τῶν ἠπείρων εἰς φυσικὰς πηγὰς ἀλλὰ ἠδύναντο νὰ τιθασεύσουν τὴν ἀφθονίαν αὐτὴν μόνον ἐφόσον ἐμάθαινον νὰ ζοῦν συμφώνως πρὸς τὰς ἀκαταμαχήτους ἀπαιτήσεις. Ἔπρεπε νὰ μάθουν νὰ ζοῦν καὶ εἰς τὸ ψῦχος καὶ τὴν ζέστην νὰ καλλιεργοῦν τὰ παρθένα ἐδάφη καὶ ἡ γῆ ἦτο ἀγρία, ἀραιοκατοικημένη ἀπὸ τοὺς φιλοπολέμους Ἐρυθροδέρμους, οἱ ὁποῖοι ὅμως εἰς τὴν πραγματικότητα ἦσαν ἐντελῶς ἀπροστάτευτοι ἄγριοι τῆς νεολιθικῆς ἐποχῆς.

Πάντοτε ἡ ἀγριότης — ἐπὶ τριακόσια ἔτη συνεχοῦς μετακινήσεως πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, τὴν δεσπόζουσαν εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ζωήν: πρὸς δυσμάς. Καὶ ὄχι μία ἀγριότης ἀλλὰ πολλαί. Χαμηλαὶ παραποτάμιοι περιοχαί, μεγάλα δάση, λειμῶνες, τὰ Βραχώδη ὄρη, ἡ ἔρημος καὶ ἡ ἀκτὴ τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ἡ ἀγριότης εἶναι ἡ ἰσχυροτέρα καὶ μοναδικὴ δύναμις τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει ἕνας νέος λαὸς εἰς τὰ πρῶτα του βήματα.

Παραλλήλως ὅμως ὑπῆρχεν ἡ γονιμότης καὶ ἡ ἀφθονία τῆς τροφῆς. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς οὐδὲὶς Εὐρωπαϊκὸς λαὸς δὲν ἀντιμετώπισεν τὸ φάσμα τῆς πείνας. Τοὐλάχιστον ἡ ἀπειλὴ αὐτὴ ταχέως ἐξηφανίσθη εἰς τὴν νέαν ἤπειρον καὶ ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶναι ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος δὲν ἐπείνασεν. Ἐξ ἄλλου ὅμως ἕως καὶ τὴν παροῦσαν γενεὰν οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀρκετὴ ἐργασία. Τὸ σημαντικὸν αὐτὸ γεγονὸς μαζὶ μὲ τὸ ἀχανὲς τῆς χώρας ἐκτεινομένης πρὸς δυσμὰς καὶ τὴν ἀτελείωτον ἔκτασιν γῆς συνιστοῦν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἕνα βιβλον ἐκδοθὲν πρὸ ἐτῶν ἀπεκάλεσε «Τὸ Ἀμερικανικὸν Ὄνειρον». Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ ταπεινότερος καὶ ἐλάχιστος ἠδύνατο νὰ στηρίζεται μόνον εἰς τὴν ἰδικήν του προσπάθειαν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν οἰκογένειάν του ἔχων τὴν λογικὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ ἀπόγονοί του θὰ τὰ καταφέρουν καλλίτερον ἀπὸ αὐτόν. Διὰ ἑκατοντάδας χιλιάδας, διὰ ἑκατομμύρια, τὸ ὄνειρον αὐτὸ οὐδέποτε ἐπραγματοποιήθη ἀλλὰ πολλὰ ἑκατομμύρια μὲ τὸ πέρασμα τῶν ἐτῶν τὸ ἐπέτυχον πλήρως. Μόνον ἡ πολιτικὴ Δημοκρατία καὶ ἰδίως ἡ κοινωνικὴ Δημοκρατία ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Ἀμερικανὸν νὰ ρυθμίζῃ τὰς τύχας του μὲ ἐπιτυχίαν καὶ ἐπὶ τῶν βράχων αὐτῶν συνετρίβη τὸ ταξικὸν σύστημα τῶν ἄλλοτε Εὐρωπαίων.

Μὲ τὰς δυνάμεις αὐτὰς ἔγινεν ἕνας νέος λαός, ἕνα νέον ἔθνος, ἕνα νέον εἶδος ἔθνους, μία ὁμοσπονδιακὴ δημοκρατία εἰς τὴν ὁποίαν ἑκάστη τῶν Πολιτειῶν διετήρησε τὴν προσωπικήν της ὑπόστασιν καὶ τὰς ἐπὶ μέρους δικαιοδοσίας της παραχωρήσασα τὰς γενικὰς της εἰς τὴν κεντρικὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλαι αἱ Πολιτεῖαι ἀντιπροσωπεύονται. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἦτο ἕνα μικρὸν ἔθνος ἀνατολικῶς τῶν Ἀππαλαχίων ὀρέων, ἀλλὰ μὲ τὴν προοπτικὴν ἐπεκτάσεως πρὸς τὸν Μισσισσιπῆ. Αὐτὴ ἦτο ἡ περίοδος τῆς πλέον ἐντόνου ἐθνικῆς μας συνειδήσεως. Ἔκτοτε μία ἄλλη δύναμις ἄρχισε νὰ μᾶς μεταμορφώνῃ. Ἀπὸ τὰς ἀκτὰς καὶ μέσω τῶν ὀρέων οἱ Ἀμερικανοὶ ἄρχισαν νὰ κατακλύζουν τὴν κοιλάδα τοῦ Μισσισσιπῆ καὶ ἡ μεγάλη αὐτὴ κοιλὰς ἄρχισε νὰ τοὺς ἀλλάζῃ ὅπως ἡ ἀγριότης τῶν παραθαλασσίων περιοχῶν ἄλλαξε τοὺς πρώτους Εὐρωπαίους ἀποίκους.

Ὑπῆρχον σημαντικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ ἑνὸς Βορείου καὶ ἑνὸς Νοτίου ἀλλὰ μεταξὺ των ἦσαν περισσότερον ὅμοιοι συγκρινόμενοι ἕκαστος μὲ τὸ εἶδος τοῦ Ἀμερικανοῦ τὸ ὁποῖον παρήγαγεν ἡ Μεσοδυτικὴ περιοχὴ τῆς χώρας. Ἡ κοιλάς, μία γιγαντιαία λεκάνη μεταξὺ τῶν Ἀππαλαχίων καὶ τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων εἶχεν ὡς ἐπίκεντρον τὸν Μισσισσιπῆ, ὁ ὁποῖος τὴν διασχίζει καὶ τὸν ὁποῖον ὅταν ἀποφασίσετε νὰ διαβῆτε στρέφετε τὸ πρόσωπον πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν πλάτην σας εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ἡ μεγάλη κοιλὰς δὲν συνόρευεν μὲ τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν ἀπεραντωσύνην της ἄλλα ἔθνη ἀκόμη καὶ ἄλλαι ἤπειροι ἐφαίνοντο ἀδιανόητα καὶ ἐὰν ὑπῆρχον ἦσαν δι' αὐτὴν ἀσήμαντα. Πόσον τὸ αἴσθημα αὐτὸ ἦτο βαθύτατον κατεδείχθη εἰς τὰς δύο μεγάλας κρίσεις τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Ἦτο ἀδύνατον διὰ τὴν Ἀμερικὴν νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τοὺς δύο μεγάλους πολέμους ἕως ὅτου τὰ λοιπὰ τμήματα τῆς χώρας κατορθώσουν νὰ πείσουν τὴν Μεσοδύσιν ὅτι πράγματι ὠκεανοὶ περιζώνουν τὴν ἤπειρον καὶ εἰς τὰς ἀντίπεραν ὄχθας ὑπάρχουν ἐχθροί.

**Ἀλλ' ἂν ὁ ἀπομονωτισμὸς καὶ ἡ ἄγνοια τοῦ λοιποῦ κόσμου ἦσαν αὐτοφυῆ φυτὰ τῆς μεγάλης κοιλάδος τὸ ἴδιον ἔδαφος τὸ ὁποῖον τὰ ἔτρεφε ἔθρεψεν καὶ τὸν τελικὸν σχηματισμὸν τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἔθνους. Οἱ κάτοικοι τῆς μεγάλης κοιλάδος ἦσαν οἱ πρῶτοι ἀντιληφθέντες ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι πρέπει νὰ εἶναι πολιτικὴ ἑνότης καὶ γεωγραφικὴ ἐπίσης, ὅτι ἡ Νέα Ὑόρκη, ἡ Ρίτσμοντ, ἡ Σαὶν Λιοὺϊς δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀνταγωνίστριαι πρωτεύουσαι ξένων ἐθνῶν, ὅτι ὁ Μισσισσιπῆ δὲν πρέπει νὰ ρέῃ μέσω ἀνταγωνιζομένων χωρῶν ὅπως ὁ Δούναβις, οὔτε νὰ τὰς χωρίζῃ ὅπως ὁ Ρῆνος, ὅτι ὁ ταξιδεύων ἀπὸ τὴν Βοστώνην εἰς τὸ Σικάγον νὰ μὴ ἐλέγχεται ἀπὸ συνοριακὸν φυλάκιον, εἰς τὸ Μπάφφαλο καὶ ὅτι τὰ ἐμπορεύματα τὰ φορτωνόμενα εἰς Πίτσμπουργκ διὰ Σάντα Φὲ νὰ μὴ πληρώνουν δασμοὺς εἰς Λοὺϊσβιλλ καὶ ἄλλους εἰς τὴν Κάνσας Σίτυ. Καὶ ἄλλοι προηγουμένως εἶχον παρομοίας ἀντιλήψεις ἀλλὰ ἡ Μεσοδύσις τὰς ἐσυνειδητοποίησεν καὶ τὰς ἐξέφρασεν ὅταν ἐχρειάσθη. Ὅταν ἡ ἔντασις τῶν σχέσεων τοῦ μειοψηφοῦντος Νότου καὶ τοῦ πλειοψηφοῦντος Βορρᾶ, τῆς Νοτίου γεωργίας καὶ τῆς Βορείου βιομηχανίας ἢ ἐὰν προτιμᾶτε, τῆς ἐργασίας τῶν δούλων καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐπαναστάσεως ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον ἡ κοιλὰς τοῦ Μισσισσιπῆ ἔρριψε τὸ βάρος της παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἑνώσεως, καταλύσασα τὴν δουλείαν, μὲ συνθήματα ὅπως: ὁ Μισσισσιπῆς καὶ ὁ Ὀχάϊο καὶ ὁ Μισσοῦρι θὰ